

til noget Resultat af Forhandlingerne; men hvis det ærede Medlem tror, at den Form for Forhandling, som han har valgt at føre ved denne Lejlighed, sparer den danske Stat for mange Millioner Kroner, har han og jeg en meget forskellig Opfattelse af, hvad der sparer Millioner.

Pürschel: Jeg fik ikke noget rigtigt Svar af det ærede Medlem Hr. P. Munch med Hensyn til Tidspunktet, paa hvilket dette Materiel kan komme til Anvendelse. Det ærede Medlem henviste mig til den højtærede Statsminister og til min Tillid til ham. Ja, det er udmærket, men det, jeg spurgte om, var det ærede Medlems Opfattelse, og den kan dog vel neppe være begrundet i Tillid til Statsministeren; i hvert Fald vilde det være et saa sjældent Fænomen, at det nok fortjente at blive understreget. Det ærede Medlem henviste til Udtalelser, som den højtærede Statsminister fremsatte i Sommer. Maa jeg saa ikke have Lov til at gøre opmærksom paa, at der dog siden i Sommer er hændt Begivenheder i Verden ude omkring os, som nok kunde give Anledning til at tænke sig det som en ikke alt for fjernt liggende Mulighed, at der kunde blive Grund til Anskaffelse af Krigsmateriel i Europa i en nærmere Fremtid, end det ærede Medlem maaske regner med.

P. Munch: Det ærede Medlem har Ret i, at min Tillid til Statsministeren har sin Begrænsning og en ret snæver Begrænsning, ikke mindst paa det Omraade, her er Tale om; men ud fra mine særlige Synspunkter ligger der overhovedet ikke Vægt paa, om vi faar dette Krigsmateriel af Hensyn til Anvendelse i Kamp, fordi jeg føler mig overbevist om, at enten vi faar dette Krigsmateriel eller ikke, vil det Militærvæsen, der efter denne Ordning skabes i Danmark, ikke kunne anvendes til virkelig Krigsførelse. Naar jeg har udtalt mig om den mulige Anvendelse af det, er det ud fra Flertallets og Ministerens Forudsætninger, saaledes som jeg ogsaa tidligere har gjort. I den Henseende har jeg gjort opmærksom paa, at netop ud fra disse Forudsætninger er denne Anvendelse af Penge hensigtsløs, idet dette Materiel indenfor den Tid, hvor den højtærede Statsminister tænker sig Muligheden af Kamp, vil blive forældet. Jeg kan for øvrigt tilføje, og det har maaske i en vis Forstand større Rækkevidde med Hensyn til det danske Militærvæsen, at selve dette, at man spreder en saadan Anskaffelse

over en halv Snes Aar, er et Vidnesbyrd om, hvorledes man altid med Hensyn til Krigsmateriel i en Stat af Danmarks Karakter vil være bag efter. Thi det er en selsagt Ting, at med hele den Udvikling, der foregaar paa dette Omraade, maa man forudsætte, at i Løbet af den halve Snes Aar bliver en hel Del af dette Materiel forældet; kun de Ting, der er anskaffet i den allersidste Tid, vil paa ethvert givet Tidspunkt være af en nogenlunde rimelig og brugbar Karakter. Det er et af de Argumenter, vi tidligere har anvendt overfor hele Militærordningens Gennemførelse.

Dernæst vender jeg mig med nogle Ord til den højtærede Forsvarsminister. Ministeren roste Embedsmændene i Ministeriet for den Energi, hvormed de havde arbejdet for at tilvejebringe Oplysningerne. Jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, at man ogsaa ved denne Lejlighed har arbejdet med den sædvanlige Flid i Krigsministeriets Kontorer. Vi har heller ikke klaget over, at Oplysningerne er kommet for sent; vi har blot gjort opmærksom paa, at naar man benytter Oplysninger, der er tilvejebragt i Løbet af 14 Dage, som Paaskud for, at man har ventet med dette Lovforslag i over 4 Maaneder, og giver Mindretallet i Udvalget Skylden og Ansvarret derfor, er dette blottet for ethvert Grundlag. Med Hensyn til selve Oplysningerne sagde den højtærede Minister, at det var nu nødvendigt at spørge rundt omkring i hele Landet for at faa de Tal. Jeg har ogsaa ved Lejlighed skaffet Oplysning om et og andet, medens jeg var Minister, og jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at det var aldeles ikke nødvendigt at spørge paa den Maade. Det var maaske nødvendigt, hvis man vilde have opgivet, hvor mange der var hver Dag eller hver Uge eller hver Maaned, som Ministeren talte om, i Løbet af 1913—14, og Tinget maa have faaet det Indtryk af den højtærede Ministers Fremstilling her, at det er saadanne Oplysninger, vi har faaet. Men hvis den højtærede Minister har nogen som helst Erindring om de Oplysninger, han har tilstillet Udvalget, vil han vide, at det aldeles ikke er Oplysninger af den Karakter: der er kun angivet Maksimumstallet for Styrken i det paagældende Aar, og dette Maksimumstal kendes fra den almindelige Lovgivning. Hvis man vilde have Forholdet særlig konstateret, havde man for Resten en lettere Vej at gaa end at drage ud til Garnisonerne, nemlig at spørge i Indenrigsministeriet, der saa vidt mig bekendt modtager en regelmæssig og nøje gennem-